

Enhjørningen

Steno Museet kan snart udstille en enhjørning.

Fabeldyret Enhjørningen, *Monoceros, Unicornis*, har levet i menneskets fantasi i tusinder af år og optræder i myter fra det meste af verden. Da den ikke har haft et egentlig jordisk liv, vil den heller aldrig kunne dø.

Enhjørningen har talt til fantasien i generationer, til konger og gejstlige, ligesom naturforskere og læger gennem tiderne har været fascineret af dette flygtige væsen. Mens Ole Worm var den før-

ste til at fastslå at enhjørningens horn stammede fra narhvalen, var Thomas Bartolin ikke overbevist og troede stadig på eksistensen af enhjørningen.

Knust enhjørninghorn har været anvendt i behandlingen af syge og som modgift mod giftige drikke. Konger har fremstillet drikkekrus med enhjørninghåndtag for at gardere sig mod morderiske anslag. Maria Stuart fik en kur med enhjørningpulver, og

Martin Luther blev behandlet med enhjørninghorn i sine sidste år. På danske apoteker har man indtil for nylig kunnet købe dette kostelige medikament.

Steno Museets medicinhistoriske afdeling har længe ønsket sig en bronzeskulptur af en enhjørning til udsmykning af museet. Dette blev særlig aktuelt, efter at vi fra grønlandske læger modtog et ægte enhjørninghorn i form af en smuk narhvaltand.

Derfor blev der i 1998 iværksat en indsamling af de 100.000 kr., som var nødvendige for at kunne gennemføre projektet. Efter at bestyrelsen i Steno Museets Venner i april 1999 bevilligede de sidste 10.000 kr., kunne billedhuggeren Gudrun Steen Andersen gå i gang med opgaven.

Skulpturen er nu færdig i voks, og en silikoneform er under udarbejdelse. Herefter går turen til bronzestøbning i Italien, hvorefter vi kan se frem til afsløring af det færdige værk i foråret år 2000.

En gruppe af museets medarbejdere fik dog et smugkig i atelieret forleden. Vi var ikke i tvivl – et virkelig prægtigt kunstværk er undervejs. *ebt*